

ನವಿಲುಗರಿ

ಭಾವ ತಮಾಪೆ ಮಾಡಿದರು: “ಮನೋ ದೇವೂ? ಮಲೇನಾಡು ಹುಡುಗಿ ಕಣ್ಣು ಹಾಕಿದ್ದಾಳೆ... ಹುಷಾರಪ್ಪೆ! ನನಗೊಬ್ಬಳು ಬಲೆ ಬೀಸಿದ್ದಳು. ನಾನು ತಪ್ಪಿಸ್ತೊಂದು ನಿಮ್ಮಕ್ಕನ ಬಲೆಗೆ ಬಿದ್ದು...” ದೇವರಾಜ ಸಂಕೋಚದಿಂದಲೇ ಅಕ್ಕ ಭಾವನನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿದ.

ಗೌಪಾಲ ನಾಯಕರು “ಬಿಂಬಿ ಬಿಂಬಿ” ಎಂದು ಆಹ್ವಾನಿಸುತ್ತಾ ಮಂಚದ ಮೇಲಿಂದ ಎದ್ದು, ಈಫಿಳೀರುಗಳನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಿದರು. ಉಪಾ ಓಡಿ ಬಂದು ಸುಮಿತ್ರಾ ಕ್ಯೆಯಿಂದ ಕೊಡೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಮಂಡಿಗೆ ಬೋರಲಾಗಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿ ತೂಟ್ಯಿಕ್ಕುವ ಹಸಿಗಳು ಅಂಗಳಾಚೆಗೆ ಹರಿಯುವಂತೆ ಓರೆ ಮಾಡಿದಳು. ‘ವೇಲ್‌ಕಂ ಶ್ರೀರಾಮ್, ವೇಲ್‌ಕಂ ಮಿಸೆಸ್ ಶ್ರೀರಾಮ್, ವೇಲ್‌ಕಂ ದೇವೂ...’ ಅಂತ ಕಾರವಾರದ ಇಯಿನ ರಾಗದಲ್ಲಿ ಆಹ್ವಾನಿಸಿದಳು. ‘ವೇಲ್‌ಕಂ ದೇವೂ’ ಎಂಬುದು ವಿಶೇಷ ಆತ್ಮೀಯತೆಯಿಂದ ಕೂಡಿದ್ದರೂ ದೇವರಾಜ ಇವಳು ತನನ್ನು ಚುಚ್ಚುತ್ತಿರಬಹುದೆ ಎಂದು ಶತಿಸಿದೆ. ಬೆಂಚಿನ ತುದಿಗೆ ಕುಳಿತ. ಉಪಾಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣವೋ ಸಂಪೂರ್ಣ. ಸ್ಕೀಟ್ ಹಂಚಿಕೆಯಾಯಿತು. ಕಡು ಚಪಾ ಬಂತು. ದೇವರಾಜ ತಲೆ ತಗ್ಗಿಸಿಯೇ ಇದ್ದ. ಸುಮಿತ್ರಳಿಗೆ ಈಗ ನಿಜಕ್ಕೂ ತಮ್ಮನ ಹೇಳೆ ಸಿಟ್ಟು ಬಂದಿತ್ತು.

ದಟ್ಟವಾದ ಮರಳ ರಾಶಿ. ಸಣ್ಣ ರವೆಯಂತೆ. ಬಟ್ಟೆಗೆ ಅಂಟಿದರೆ ಒಮ್ಮೆ ಕೊಡವಿದರೆ ಸಾಕು ಉದುರಿ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಬಲಕ್ಕೆ ವಿಶಾಲವಾಗಿ ಮಲಗಿ ಭುಸುಗುಡುವ ಸರ್ವದಂಥ ಸಮುದ್ರ, ಎದುರಿಗೆ ಗಿರಿ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಬೆಟ್ಟದ ತುದಿ ಕಾಣಲೊಲ್ಲದು. ಮೋಡ ಮುಚ್ಚಿಹೋಗಿದೆ. ಅಧರ ಬೆಟ್ಟ ಮಾತ್ರ ಕಾಣುವುದು. ದಟ್ಟವಾದ ಕಾಡು. ಮಂದೆ ಅಕ್ಕ, ಭಾವ, ಉಪಾ ಚರ್ಚಿಸುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ತಾನೊಬ್ಬ ತಬ್ಬಲಿ ಭಾವನೆಯಿಂದ ಹತ್ತು ಹೆಚ್ಚೆ ಹಿಂದಿದ್ದಾನೆ. “ಅದು ನೋಡಿ... ಹಾಬ್ರ್‌... ಬೆಳಕು ಸುತ್ತುತ್ತದ್ದು; ಅದು ಹಡಗುಗಳಿಗೆ ಸೂಚನೆ... ಕಾರವಾರದ ಆ ತುದಿ ಉಂಟಿಲ್ಲ? ಅದು ಸದಾಶಿವಗಡೆ... ಅಂಚು ದ್ವೀಪಕ್ಕೆ ಮುಂದಿನ ವಾರ ಹೋಗೋಣವಾ? ಗೋಕರ್ಣಕ್ಕೆ ಎಂದು ಹೋಗುವುದು? ಇಲ್ಲಿ ನೋಡಿ ಕನ್ನಡ ಸಿನಿಮಾಗಳೇ ಅಪರೂಪ... ಶಿರೀನ್ ಅಂತ ಟಾಕೆಸಿದೆ. ಹಿಂದೆ ನಿಂತರೆ ಬರೇ ಕಂಬಗಳು ಕಾಣಿಸ್ತುವೆ. ಮುಂದೆ ಕುಳಿತರೆ ಕತ್ತುತ್ತಿ ಕೂರಬೇಕು.... ಪೂರ್ಣಿಮಾ ಹೋಟೆಲಿನಲ್ಲಿ ತಿಂಡಿ ಚಂದ ಇರ್ಫಾದೆ... ಶೆಟ್‌ಗೇರಿ ಪ್ರಿನ್ಸಿಪಾಲ್ ಎಮ್ಮೆ ಬೆಳೆಯವರು ಗೊತ್ತಾ? ನಮ್ಮ ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಮುಂದಿನ ತಿಂಗಳು ಕಾಂಪ್‌ಗೇ ಹೋಗ್ರೇವಿ. ಗೋವೆಗೆ ಬರೀರಾ? ರತ್ನಕ್ಕ ಈಗ ಪಂಜಿನಲ್ಲಿದ್ದಾಳೆ. ಓಲ್ಡ್ ಗೋವಾದಲ್ಲಿ ಚರ್ಚು ನೋಡಬೇಕು. ಬಿಂಗಾದಲ್ಲಿ ಸೋಡಾ ಫಾಕ್ಟರಿ ಉಂಟಿಲ್ಲ, ಅದರ ಎದುರಿಗೆ ಮೊನ್ನ ಭಾರಿ ಅಕ್ಕಿಡೆಂಟ್ ಆಯ್ದು. ನಮ್ಮ ಫಿಸಿಕ್ಸ್ ಅಕ್ಕರ್‌ರಾ ತಿರೀಕೊಂಡು ಪಾಪಾ...” ಉಪಾಳ ಬಾಯಿಗೆ ಬಿಡುವೇ ಇಲ್ಲ. ತನ ಮಾತಿಗೆ ಯಾವ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ನಿರಿಷ್ಟಿಸಿ.

ಕಾರವಾರವನ್ನು ಸುಮಿತ್ರಳಿಗೆ ವರ್ಣಿಸಿದ್ದೇ ವರ್ಣಿಸಿದ್ದು. ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನ ಕಾಶ್ಯೀರ ಇದು ಗೊತ್ತಾ? ಅಂತ ದಿನಕ್ಕೆ ಹತ್ತು ಸಲ ಹೇಳಬೇಕು... ಅಗಲೇ ಅವಳಿಗೆ ಸಮಾಧಾನ. ‘ಏನು ಕಾಶ್ಯೀರವ್ಯೋ... ಬರೇ ಒದ್ದೆ ಬಟ್ಟೆಲಿ ತಿರುಗಾಡಬೇಕು. ಬಲೆ ಹತ್ತಿಸಬೇಕಾದೆ ಪ್ರಾಣ ಹೋಗ್ರದೆ...’ ಸುಮಿತ್ರಾಗಳಿಗೆ. “ನೋಡಿ ಸುಮಿತ್ರಕ್ಕ, ಮಲೇಗಾಲ ಕಳೆದರೆ ಆಯಿತು. ಬೆಂಗಳಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಎಂಥ ಚೆಂದ ಗೊತ್ತಾ? ಚಂಡ್ಯ ಅಂತ ಇಲ್ಲಿ ಉರುಂಟು. ಅಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಅಂಕಲ್ ತೋಟಿವಿದೆ. ಹೋಗಿ ಸೀಯಾಳ ಕುಡಿದು ಬಂದರೆ ನೀವೇ ಹೇಳಲಿಕ್ಕೆ ಬರ್ತಾದೆ. ಕಾರವಾರ ಎಂಥ ಚೆಂದ ಅಂತ... ನಿತ್ಯ ಒಂದು ನಿಂಬೆ ಹಣ್ಣು ಉಪಯೋಗಿಸಿ, ಉಷ್ಣ ಕಡಿಮೆಯಾಗ್ರದೆ. ಬಂಗಡೆ